

BÀI HỌC 2

SỰ TRANH CÃI

CÂU GỐC: “*Vì luật pháp đã ban cho bởi Môi-se, còn ơn và lễ thật bởi Đức Chúa Giê-su Christ mà đến*” (Giăng 1:17).

ĐỌC KINH THÁNH TUẦN NÀY: *Hê-bơ-rơ 8:6; Ma-thi-ơ 19:17; Khải huyền 12:17; Lê-vi Ký 23; Công vụ 15:1-29; Ga-la-ti 1:1-12.*

Hội thánh Cơ Đốc đầu tiên có nhiều thành viên là người Do Thái. Những thành viên Do Thái này không bao giờ nghĩ rằng họ đã quay lưng lại với đức tin của tổ phụ mình khi họ chấp nhận Đức Chúa Giê-su. Và họ chắc chắn đã không nghĩ rằng họ quay lưng lại với những lời hứa đặc biệt mà Đức Chúa Trời đã ban cho dân của Ngài. Họ đã đúng về điều đó. Và họ không tự hỏi rằng người Do Thái có nên trở thành Cơ Đốc nhân trước khi chấp nhận Đức Chúa Giê-su hay không. Thay vào đó, câu hỏi cho nhiều tín đồ Do Thái là: Người ngoại (không phải Do Thái) có phải trở thành người Do Thái trước khi họ có thể chấp nhận Đấng Christ không?

Về sau, người Do Thái đã nhận được một câu trả lời chắc chắn từ Giáo Hội nghị Giê-ru-sa-lem. Giáo Hội nghị này là một nhóm đã đưa ra các quyết định lớn cho toàn thể hội thánh. Họ quyết định là không bắt buộc người Ngoại [không phải Do Thái] tuân theo một số luật lệ, và không bắt buộc người không phải Do Thái trở thành người Do Thái trước khi gia nhập hội thánh.

Nhưng một số thầy giáo Do Thái tiếp tục gây rắc rối. Họ nhấn mạnh rằng những tín đồ không phải người Do Thái nên tuân theo các quy tắc và mạng lệnh của người Do Thái. Một trong những mạng lệnh này là phép cắt bì. Các thầy giáo Do Thái cảm thấy những tín đồ người Ngoại phải sống theo những quy tắc và luật lệ Do Thái. Sau đó, họ có thể trở thành một phần của dân Y-sơ-ra-ên. Vậy, hội thánh giải quyết nan đề khủng khiếp này thế nào?

LỜI HỨA TỐT HƠN

Hãy đọc Hê-bơ-rơ 8:6. Sứ điệp ở đây là gì? Câu này nói về “Lời hứa tốt hơn” nào?

Sự khác biệt lớn nhất giữa tôn giáo của Cựu Ước và tôn giáo của Tân Ước là gì? Có lẽ, Tân Ước nói về sự xuất hiện của Đức Chúa Giê-su. Ngài được Đức Chúa Trời sai đến để cứu những kẻ có tội. Con người không thể từ chối Đức Chúa Giê-su và vẫn mong đợi được cứu rỗi. Những tội lỗi của họ chỉ có thể được tha thứ nhờ sự chết của Ngài trên thập tự giá. Rồi Ngài có thể bao phủ họ bằng đời sống hoàn hảo của Ngài. Không có món quà này, họ không thể đứng trước mặt Đức Chúa Trời vì họ sẽ bị lên án là những kẻ có tội. Vì vậy, chúng ta được cứu chỉ nhờ tin vào sự chết của Đấng Christ trên thập tự giá vì tội lỗi của chúng ta và bởi đức tin chấp nhận đời sống thánh thiện của Ngài thay cho đời sống chúng ta. Những món quà này cho chúng ta quyền năng trên tội lỗi. Sự chết của Đấng Christ trên thập tự giá cho những kẻ có tội và đời sống vô tội của Ngài là một phần của điều được gọi là sự công bình của Đấng Christ. Sự công bình là quyền năng của Đức Chúa Trời để làm cho mọi người hòa thuận với chính mình Ngài. Không có gì khác có thể cứu chúng ta.

Dân của Đức Chúa Trời trong thời Cựu Ước trông đợi sự đến của Đấng Cứu Thế. Và dân của Đức Chúa Trời trong thời Tân Ước phải đối diện với một câu hỏi: *Họ có chấp nhận Đức Chúa Giê-su Na-xa-rét làm Cứu Chúa của mình không?* Ngài là Đấng Mê-si. Đấng Mê-si là Đấng mà Đức Chúa Trời đã chọn để cứu chúng ta khỏi tội lỗi.

Hãy đọc Ma-thi-ơ 19:17; Khải huyền 12:17; Khải huyền 14:12; và Gia-cơ 2:10, 11. Các câu này nói gì với chúng ta về sự quan trọng của luật pháp Đức Chúa Trời trong Tân Ước?

Luật pháp của Đức Chúa Trời tồn tại mãi mãi. Nhưng luật về việc dùng thú vật trong chương trình thờ phượng Do Thái thuộc về Giao ước cũ giữa Đức Chúa Trời và dân của Ngài. Những luật này chỉ về Đức Chúa Giê-su, sự chết và công việc của Ngài như Thầy Tế lễ Thượng phẩm. Nhưng những luật này không cần thiết nữa sau sự chết của Đức Chúa Giê-su. Ngài đã mở ra một con đường mới để cứu nhân loại. Cách mới này được thiết lập trên “lời hứa tốt hơn”.

Một trong những lý do chính của Phao-lô để viết thư Rô-ma là giúp cả người Do Thái lẫn những người không phải Do Thái hiểu được sự thay đổi này từ cách cũ qua cách mới. Họ đã chấp nhận Đức Chúa Giê-su, nhưng họ chưa sẵn sàng cho những sự thay đổi lớn.

Những lời hứa nào bạn thích nhất trong Kinh Thánh? Bạn thường tin cậy vào những lời hứa này thế nào? Bạn đang làm gì để ngăn cản những lời hứa này thể hiện trong đời sống của bạn?

NHỮNG LUẬT LỆ VÀ QUY TẮC DO THÁI

Hãy đọc Lê-vi Ký 12, 16, 23. Tại sao nhiều luật lệ được liệt kê trong các chương này gần như không thể thực hiện được trong thời Tân Ước?

Phân loại các luật của Cựu Ước vào năm nhóm riêng biệt giúp chúng ta hiểu rõ hơn mục đích của mỗi nhóm: (1) Mười Điều Răn; (2) luật lễ nghi - những luật này dạy về việc dùng thú vật cho các mục đích tôn giáo; (3) luật dân sự - luật này nói về bốn phận của công dân đối với chính phủ và các công dân khác; (4) sự xét xử; và (5) luật sức khỏe.

Việc phân loại luật lệ vào năm nhóm riêng biệt không phải là sự phân rẽ thật sự có trong luật lệ. Nhiều luật trong một nhóm được lặp lại ở một nhóm khác. Vì vậy, những luật lệ này không thật sự riêng biệt. Nhưng sự phân nhóm giúp chúng ta hiểu rõ luật lệ hơn. Hãy nhớ rằng những người trong thời Cựu Ước không nghĩ về luật lệ riêng biệt như vậy.

Mười Điều Răn là luật luân lý (Xuất Ê-díp-tô Ký 20:1-17). Luật luân lý cho thấy bốn phận của chúng ta đối với Đức Chúa Trời. Luật dân sự và các sự xét xử được thiết lập dựa trên luật luân lý. Luật dân sự cũng liệt kê các hình phạt cho sự vi phạm luật lệ.

Luật về việc dùng thú vật trong chương trình thờ phượng Do Thái là luật lễ nghi. Luật này bao gồm việc dâng lên Đức Chúa Trời các con vật khác nhau. Những luật này cũng liệt kê các ngày lễ và nghi thức để giữ chúng.

Luật sức khỏe được lặp lại trong các luật khác. Một số luật về sức khỏe nói về việc bị ô uế vì tội lỗi, nhưng chúng cũng bao gồm các quy tắc để có sức khỏe tốt cho thân thể. Chúa cũng ban các luật về thịt thanh sạch và không sạch.

Chắc chắn hầu hết người Do Thái nghĩ đến những luật này như một bộ luật (package). Nhưng họ phải cảm thấy một số luật lệ đặc biệt hơn những luật khác. Thí dụ, Đức Chúa Trời đã phán Mười Điều Răn cho dân của Ngài, vì vậy, phép lạ này khiến luật pháp đó rất đặc biệt.

Nhưng những luật khác mà Đức Chúa Trời ban cho qua Môi-se không phải lúc nào cũng được tuân theo. Thí dụ, có những luật lệ về việc thờ phượng trong đền tạm. Đền tạm là nơi thờ phượng Chúa trước khi đền thờ Sa-lô-môn được xây cất. Nhưng luật lệ về đền tạm chỉ được áp dụng trong khi đền tạm được dựng lên. Một thí dụ khác là luật dân sự. Phần lớn, luật dân sự không còn chi phối người Do Thái sau khi họ bị một nước khác cai trị. Và nhiều luật lệ về việc dâng thú vật để thờ phượng không thể được tuân theo sau khi đền thờ bị phá hủy. Ngoài ra, nhiều thú vật chỉ về Đức Chúa Giê-su không cần thiết nữa sau khi Ngài chết.

THEO BƯỚC CHÂN CỦA MÔI-SE

Đọc Công vụ 15:1. Nan đề gì đã gây ra sự bất đồng trong hội thánh? Tại sao một số người tin rằng nan đề này liên quan đến không những người Do Thái mà cả người Ngoại nữa (không phải người Do Thái). (Cũng đọc Sáng thế Ký 17:10 để trả lời câu hỏi.)

Cơ Đốc nhân ở An-ti-ốt muốn đem nhiều linh hồn về cho Đấng Christ. Để làm điều đó, họ cần sự giúp đỡ của các sứ đồ. Sứ đồ là những người được Đức Chúa Giê-su chọn để làm những người lãnh đạo đầu tiên của hội thánh. Vì vậy, hội thánh ở An-ti-ốt đã làm việc cùng với các sứ đồ để đem các linh hồn về cho Đấng Christ.

Đồng thời, một số người Do Thái ở Giu-đê bắt đầu gây rắc rối trong hội thánh. Họ nhấn mạnh rằng tất cả tín đồ người Ngoại phải làm hai điều để được cứu: (1) Họ phải chịu phép cắt bì. (2) Họ phải tuân giữ toàn thể bộ luật lễ nghi.

Người Do Thái rất tự hào về chương trình thờ phượng của họ. Nhiều người Do Thái đã chấp nhận Đức Chúa Giê-su cảm thấy Đức Chúa Trời sẽ không bao giờ thay đổi bất cứ luật lệ nào của họ. Vì vậy, họ nhấn mạnh rằng các luật lệ và các ngày lễ Do Thái phải được bao gồm trong Cơ Đốc giáo. Những Cơ Đốc nhân Do Thái này đã chậm hiểu rằng những con vật mà họ mang đến dâng cho Chúa là biểu tượng cho sự chết của Đấng Christ. Và những con sinh tế không còn cần thiết nữa sau sự chết của Ngài.

Sự bất đồng trong Công vụ 15:2-12 đã được giải quyết thế nào?

“Phao-lô cầu xin Chúa ban cho sự khôn ngoan, và ông cũng cảm thấy cần phải yêu cầu các nhà lãnh đạo hội thánh giúp đỡ. Ông rất vui khi đem nan đề để hỏi ý kiến của họ. Họ cùng nhau cầu xin Chúa giúp họ quyết định đúng.” – Phòng trích Ellen G. White, *The Acts of the Apostles*, tr. 200.

Thật thú vị! Suy cho cùng, sứ đồ Phao-lô là một tiên tri. Nhưng ở đây, Phao-lô, nhà tiên tri vui vẻ làm việc cùng với hội thánh. Ông hiểu mình chỉ là một phần của một nhóm lớn hơn, vì vậy, ông cảm thấy cần làm việc cùng với nhau càng nhiều càng tốt.

Bạn cảm thấy thế nào đối với các nhà lãnh đạo hội thánh? Bạn cố gắng làm việc với họ thế nào? Tại sao sự hợp tác rất quan trọng? Điều gì sẽ xảy ra nếu không ai muốn làm việc chung với nhau? Chúng ta có thể đạt được gì?

CÁC TÍN ĐỒ NGƯỜI NGOẠI

Đọc Công vụ 15:5-29. Như đã trình bày trong những câu này, Giáo Hội nghị ở Giê-ru-sa-lem đã quyết định gì và tại sao?

Giáo Hội nghị ở Giê-ru-sa-lem đã đưa ra những quyết định lớn cho toàn thể hội thánh. Quyết định của họ đã đi ngược lại ý của các tín đồ Do Thái. Các người này dạy rằng những người nam không phải Do Thái phải: (1) chịu phép cắt bì, và (2) tuân thủ tất cả các luật của Môi-se. Các tín đồ Do Thái nói rằng chỉ đức tin thôi không đủ để cứu một người. Họ cũng nhấn mạnh rằng “luật đạo Do Thái và các ngày lễ tôn giáo phải được bao gồm trong Cơ Đốc giáo.” – Phòng trích Ellen G. White, *The Acts of the Apostles*, tr. 189.

Điều thú vị trong Công vụ 15:10 là Phi-e-rơ nói rằng những luật lệ cũ này là một “cái ách” không ai có thể mang nổi. Có phải Đấng đã ban hành luật lệ đã đặt chúng như một ách nặng trên dân của Ngài chăng? Không! Nhưng trải qua thời gian, một số nhà lãnh đạo Do Thái đã thay đổi luật pháp từ ơn phước thành những gánh nặng bằng cách đặt thêm nhiều quy tắc để mọi người phải theo. Vì vậy, Giáo hội nghị ở Giê-ru-sa-lem đã muốn giải phóng những người không phải Do Thái khỏi mang những ách đó.

Xin lưu ý, những câu này không nói về việc không giữ Mười Điều Răn. Hãy tưởng tượng thật rất lạ nếu các sứ đồ ở Giê-ru-sa-lem nói với người Do Thái không ăn huyết nhưng lại nói rằng họ có thể ăn cắp!

Đọc Công vụ 15:20, 29. Như được trình bày ở đây, những luật lệ nào mà các tín đồ người ngoại phải giữ? Và tại sao có những luật này?

Giáo hội nghị ở Giê-ru-sa-lem đã quyết định rằng các tín đồ Do Thái không nên ép buộc các luật lệ do con người tạo ra trên những người không phải Do Thái. Nhưng họ cũng muốn chắc chắn rằng những tín đồ người ngoại không xúc phạm người Do Thái. Vì vậy, các nhà lãnh đạo đã viết thư cho các tín đồ người ngoại trở về cùng Đức Chúa Trời rằng: (1) không thờ thần tượng, (2) không ăn thịt thú vật chết ngọt, và (3) không ăn máu, và không có quan hệ tình dục ngoài hôn nhân [tà dâm]. Nhưng bức thư không nói gì về ngày Sa-bát cả. Một số tư tưởng gia Kinh Thánh tin rằng sự im lặng của bức thư về ngày Sa-bát cho thấy người không phải Do Thái không cần tuân giữ. Nhưng luật chống lại nói dối và giết người cũng không được đề cập đến. Vì vậy, tranh luận ủng hộ ý tưởng đó là ngu xuẩn!

Làm thế nào chúng ta có thể đặt ách nặng trên những người không cần ách đó để được cứu?

PHAO-LÔ VÀ CÁC CƠ ĐỐC NHÂN Ở GA-LA-TI

Hội thánh đã rõ ràng về các tín đồ người ngoại cần phải làm gì và không làm gì. Nhưng một số thành viên hội thánh tiếp tục nhấn mạnh rằng các tín đồ này phải theo một số niềm tin Do Thái đã được lưu truyền từ quá khứ. Phao-lô cảm thấy sự giảng dạy này chối bỏ Phúc âm của chính Đức Chúa Giê-su.

Như được trình bày trong Ga-la-ti 1:1-12, nan đề ở đây là gì? Sứ đồ Phao-lô cảm thấy nghiêm trọng thế nào về nan đề này?

Chúng ta đã nói rằng nan đề này ở Ga-la-ti là một phần lớn lý do tại sao Phao-lô đã viết thư cho người La Mã. Các giáo sư giả ở Ga-la-ti đã lý luận rằng luật pháp mà Đức Chúa Trời ban cho qua Môi-sê nên được các tín đồ người ngoại tuân giữ. Phao-lô không muốn những giáo sư giả này điều khiển ở La Mã như họ đã làm ở Ga-la-ti, vì vậy, ông muốn cho các tín đồ La Mã biết mục đích thật sự của luật pháp.

Một số người có thể hỏi Phao-lô nói về luật pháp nào trong Ga-la-ti và Rô-ma. Có phải là luật cũ nói về việc dùng thú vật trong việc thờ phượng, hay là Mười Điều Răn? Nhưng câu hỏi đó quá đơn giản, đòi hỏi một câu trả lời nhanh chóng và dễ dàng mà không bao gồm tất cả các sự kiện về vấn đề pháp luật mà Phao-lô đang phải đối phó. Câu hỏi đó làm cho mục đích thật sự của luật pháp bị hiểu lầm. Nan đề mà Phao-lô phải đối phó ở La Mã là về việc các tín đồ người ngoại cần phải làm gì để trở thành thuộc viên. Có nên bắt họ làm theo những đường lối và luật lệ Do Thái không? Câu trả lời là Không.

Ngày nay, các Cơ Đốc nhân vẫn tiếp tục tranh luận về những luật lệ nào nên được tuân giữ. Thí dụ, một số thấy cả hai thư của Phao-lô là bằng chứng cho thấy các Cơ Đốc nhân không cần phải tuân giữ Mười Điều Răn nữa. Họ nói ngày Sa-bát không còn cần phải được giữ làm ngày thánh. Nhưng những người này hiểu lầm những gì sứ đồ Phao-lô đã viết. Ông dạy chúng ta được cứu chỉ bởi đức tin. Tuân giữ luật pháp không cứu chúng ta, nhưng nói như vậy không giống như dạy rằng phải liệng Mười Điều Răn đi. Chắc chắn Phao-lô nghĩ rằng phải tuân giữ Mười Điều Răn. Ngày nay, những người nghĩ Phao-lô đã loại bỏ Mười Điều Răn là quá sai lầm. Họ đang thêm những ý tưởng vào các thư mà ông không bao giờ nói đến.

Bạn trả lời thế nào cho những người nói Cơ Đốc nhân không cần phải giữ ngày Sa-bát? Làm thế nào bạn có thể cho thấy tầm quan trọng của việc giữ ngày thánh mà không đi ngược lại lẽ thật của Phúc âm là chúng ta được cứu chỉ bởi đức tin mà thôi?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

Chắc hẳn hội thánh của chúng ta trải qua những lần bất đồng ý kiến và có những tư tưởng khác biệt. Những cuộc tranh cãi trong hội thánh không có gì mới. Suy cho cùng, Sa-tan luôn chiến đấu chống lại hội thánh. Chúng ta cũng thấy sự đấu tranh diễn ra trong những ngày đầu của hội thánh. Sự bất đồng mạnh mẽ nảy sinh vào thời đó giữa các tín đồ. Nhưng có một bất đồng có thể đã phá hủy hội thánh trong những năm đầu. Cuối cùng, nan đề đã được giải quyết.

Những đó là một nan đề khủng khiếp trong khi xảy ra. Vì, vào thời đó, “Các giáo sư giả đã dấy lên giữa các tín đồ ở Giê-ru-sa-lem. Sự dạy dỗ của họ đã làm cho các tín đồ ở Ga-la-ti sa vào tội lỗi. Các giáo sư giả này trộn lẫn những cách sống và niềm tin của người Do Thái được truyền lại từ quá khứ với những lẽ thật của Phúc âm về Đức Chúa Giê-su. Các giáo viên này chối bỏ quyết định của Giáo Hội nghị Giê-ru-sa-lem. Thay vào đó, họ nhấn mạnh rằng các tín đồ người ngoại phải tuân giữ luật lệ nghi cổ xưa của người Do Thái.” – Phòng trích Ellen G. White, *The Acts of the Apostles*, tr. 383.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Bạn hoặc hội thánh của bạn có thể đặt các ách nặng không cần thiết lên các thành viên, bao gồm cả gia đình bạn hay chính bạn như thế nào? Đồng thời, làm thế nào chúng ta có thể trở nên quá bất cần trong cách sống hay trong cách đi theo Đức Chúa Trời?
2. Một số ý tưởng nào được dùng để tranh luận ủng hộ niềm tin rằng Cơ Đốc nhân không cần tuân giữ Mười Điều Răn nữa? Tại sao những ý tưởng này rất sai lầm?
3. Đọc lại Ga-la-ti 1:1-12. Hãy chú ý sự bênh vực mạnh mẽ của Phao-lô đối với Phúc âm. Ông không muốn từ bỏ những gì ông tin tưởng để đạt được sự thỏa thuận. Sự bênh vực mạnh mẽ của ông đối với những lẽ thật của Phúc âm trong Đức Chúa Giê-su cho biết chúng ta cũng phải đứng vững thế nào trong niềm tin của mình?
4. Trong lớp, hãy nói về những gì khởi đầu cuộc Cải chánh Tôn giáo. Mục đích chính của phong trào này là thay đổi Giáo hội Công giáo cho tốt hơn. Sau đó, sự thay đổi đó dẫn đến sự khởi đầu của các giáo hội Tin Lành. Có những sự khác biệt nào tiếp tục tồn tại giữa hai nhóm này?